

ZAKOŃCZENIE

Przedstawiona w tej pracy propozycja psychopedagogicznego kształcenia studentów-przyszłych nauczycieli fizyki powinna być traktowana przede wszystkim jako punkt wyjścia do dyskusji psychologów, pedagogów i dydaktyków fizyki nad optymalizacją procesu kształcenia umiejętności nauczycielskich na studiach uniwersyteckich (kierunek "Fizyka").

Nie przedstawiono rozwiązań ostatecznych, podjęto jedynie pewną próbę dążenia do wyjścia poza postulaty zmiany dotychczasowego modelu kształcenia nauczycieli fizyki w tym zakresie i ukazania możliwości działań modernizacyjnych w istniejących strukturach organizacyjnych. Z tego też powodu zrezygnowano z prezentacji modeli stosowanych za granicą (w innych warunkach). Unikano też cytowania obcojęzycznej literatury pedagogicznej. Nie dotyczy to prac autorów tłumaczonych na język polski i funkcjonujących powszechnie w polskiej literaturze pedagogicznej.

Ostateczne wdrożenie omówionej w tej pracy koncepcji zależy od rozstrzygnięcia i opracowania zagadnień dotyczących aspektów podmiotowych poznania ucznia. W rozdziale III.3 "Język w nauczaniu fizyki" zasygnalizowano jedynie dalszy kierunek badań kontekstowych.